

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En Ik zal ulieden herders geven naar mijn hart; die zullen u weiden met wetenschap en verstand.

JEREMIA 3 : 15.

No. 10.

15 Mei 1907.

12de Jaargang.

OFFICIËELE VERKLARING

Door het Eerste Presidentschap, zooals in de Algemeene Conferentie,
5 April 1907, te Salt Lake City, aangenomen.

*De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen
der laatste Dagen,
aan de Wereld.*

Groetenis:

In de hoop van onjuiste voorstellingen te verbeteren en een juister begrip betreffende onszelven en onzen godsdienst te verspreiden, geven wij, ambtenaren en leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, vergaderd in de houding eener Algemeene Conferentie, deze verklaring uit.

Zulk een handeling schijnt dringend noodzakelijk te zijn. Nooit zijn onze beginselen of onze bedoelingen meer algemeen in verkeerd daglicht geplaatst of meer verkeerd begrepen. Onze leerstellingen worden verdraaid, de heilige verordeningen van onzen godsdienst bespot, onze christelijkheid in twijfel getrokken, onze geschiedenis vervalscht, ons gedrag, als een volk, veroordeeld en verfoeid.

DE WAARHEID BETREFFENDE HET „MORMONISME”

In antwoord op de beschuldigingen die tegen ons zijn gebracht, verklaren wij, voor onszelven en voor hen die onder goddelijk bestuur onzen godsdienst en onze Kerk hebben gegrond, en voor ons nageslacht, aan hetwelk wij het geloof zullen overdragen en de Kerk van Christus

in bewaring geven, en tegenover de menschheid wier opiniën wij eerbiedigen, in alle ernstigheid dat de waarheid is als volgt:

Onze godsdienst is gegrond op de openbaringen Gods. Het Evangelie dat wij verkondigen, is het Evangelie van Christus, op aarde hersteld in deze, de bedeeling van de volheid der tijden. De hooge aanspraak van de Kerk wordt verklaard door haren titel — De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Onder goddelijk bestuur opgericht, werd haar naam voorgeschreven door Hem, wiens Kerk zij is — Jezus, de Christus.

De godsdienst van dit volk is de zuiver Christelijke. Zijne leer drukt de plichten uit, van het praktische leven. Zijne godgeleerdheid is op de leerstellingen van den Zaligmaker gegrond.

Indien de Christelijke leer is: Jezus Christus in persoon en zending als goddelijk te erkennen; Hem te vereeren als den Zoon van God, den gekruisigden en verzezen Heere, door Wien alléén, het menschdom zaligheid kan verkrijgen; Zijne leeringen tot gids te houden; als standaard aan te nemen en als een wet te betrachten de zedenleer die Hij verkondigd heeft; te volbrengen de voorschriften door Hem gesteld als noodzakelijk tot lidmaatschap in Zijne Kerk, namelijk: geloof, bekeering, den doop door onderdompeling tot vergeving der zonden, en de oplegging der handen voor de gave der Heiligen Geestes — indien zulks de Christelijke leer is, dan zijn wij Christenen en dan is de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen een Christelijke Kerk.

De godgeleerdheid onzer Kerk is de godgeleerdheid door Jezus Christus en Zijne Apostelen geleerd, de godgeleerdheid der Schrift en der rede. Zij erkent niet slechts de heiligheid der oude Schriften en de bindende kracht van goddelijk-geïnspireerde handelingen en woorden van vervlogen eeuwen, maar verklaart ook, dat God in deze laatste bedeeling des Evangelies tot den mensch spreekt.

Wij gelooven in de Godheid, bestaande uit drie afzonderlijke persoonlijkheden, de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest.

Wij beweren dat de mensch in werkelijkheid Gods kind is, naar Zijn beeld geschapen, met goddelijke eigenschappen begaafd en macht bezittende om uit de zinnelijke, aardsche neigingen op te stijgen tot het veredelende streven der hemelen.

Wij gelooven in het voorbestaan van den mensch als een geest, en in een toekomstigen staat van persoonlijk bestaan, waar iedere ziel hare plaats zal vinden zooals door rechtvaardigheid en genade aangewezen, met gelegenheid tot eindeloozen vooruitgang, in de verschillende toestanden der eeuwigheid.

Wij gelooven in den vrijen wil des menschen, en bijgevolg in zijne persoonlijke verantwoordelijkheid.

Wij gelooven dat de zaligheid niet voor eenige uitverkorenen is, maar dat alle menschen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie kunnen zalig worden.

Wij verklaren, dat om de verordeningen van het Evangelie te bedienen, volmacht van God moet gegeven worden; en dat deze volmacht is de macht van het heilige priesterschap.

Wij verklaren, dat het heilige priesterschap door de bediening van onsterfelijke wezens in deze dagen op zekere mannen is overgedragen, en dat de Kerk van Christus krachtens die goddelijke volmacht georganiseerd is geworden.

Wij verklaren, dat het doel dezer organisatie is, het prediken van het Evangelie in de geheele wereld, het vergaderen van het verstrooide Israël, en het voorbereiden van een volk voor de komst des Heeren.

Het „Mormonisme” zoekt zijne bekeerlingen onder alle klassen en toestanden der maatschappij, en zij die het aannemen behooren onder de beste mannen en vrouwen der natiën waaruit zij komen — oprecht, vlijtig, deugdzaam en eerbiedig. In hun samenleven zijn zij vreedzaam, onderdanig aan de wetten, en voorbeeldig. Hunne neigingen, overgeleverde gewoonten en opvoeding zijn in tegenstelling met ondeugd en misdaad. De godsdienst dien zij aangenomen hebben, de Kerk waarvan zij leden zijn, veroordeelt het kwaad in al zijne vormen, en hun leven is, met weinige uitzonderingen, een leven van gerechtigheid. Vele van de eerste proselieten tot ons geloof waren afstammelingen van de *Pilgrims* en de *Puriteinen*. Joseph Smith, Brigham Young en andere leidlieden van de Heiligen der laatste Dagen konden hunne afstamming nawijzen tot de stichters en eerste verdedigers der natie (de Vereenigde Staten). Joseph Smith was in den Staat Vermont geboren, en was landbouwer van beroep. De leden der Kerk werden gewonnen uit alle vakken en beroepen. In Engeland, het eerste zendingsveld in het buitenland, waren het voornamelijk de middel- en de werkende standen, die de Evangelieboodschap aannamen. Het is hetzelfde geweest over de geheele wereld — onze bekeerlingen zijn mannen en vrouwen van karakter, verstand en degelijkheid geweest. Er is in het „Mormonisme” niets om de zelfzuchtige en de gemeene personen aan te trekken.

De poging om een verschil te maken tusschen de „Mormoonsche” priesterschap en het „Mormoonsche” volk, door te erkennen dat dit laatste bestaat uit goede, eerlijke, doch misleide menschen, maar tevens voor te geven dat hunne leidlieden de verpersoonlijking zijn van alles wat slecht is, is hoogst ijdel. De groote meerderheid der mannelijke leden van de Kerk draagt het priesterschap, en is, hoewel zij het officiële gedeelte der Kerk vormt, niettemin een deel van het volk. De priesterschap en het volk zijn niet te scheiden, en staan dus samen gerechtvaardigd of veroordeeld.

NOODIGING TOT ONDERZOEK.

De beschuldiging dat de Kerk bij het verbreiden harer leerstellingen op huichelarij steunt en intelligent onderzoek schuwt, is in tegenstrijd met de rede en het feit. Misleiding en bedrog in het voortplanten van

een godsdienst moet in mislukking en verval eindigen. Een stelsel van godsdienst, zedenleer of wijsbegeerte moet, om de aandacht der menschen te trekken en te behouden, oprecht zijn in leerstelling en oerlijk in propaganda. Dat de Kerk bedriegelijke wijzen van werken gebruikt; dat zij zekere leer heeft voor de priesterschap en een andere voor het volk; dat zij een zeker stelsel van beginselen leert aan hare leden in Zion en een ander aan de wereld — is niet waar. Intelligent onderzoek is het werkelijke middel, waardoor de Kerk hoopt geloof in hare beginselen te bevorderen en den weldadigen invloed harer instellingen te verspreiden. Vanaf het begin is het intelligent onderzoek juist geweest hetgeen zij gezocht heeft. Om dat te verkrijgen, heeft zij hare zendelingen in alle deelen der wereld uitgezonden, voornamelijk naar de middelpunten van beschaving en ontwikkeling, waar hare literatuur vrijelijk verspreid is geworden; doch maar al te dikwijls is de aanspraak, welke zij maakt, ontkend geworden zonder onderzoek, en een oordeel uitgesproken zonder een verhoor toegestaan te hebben. Ten tijde van de Columbian Exposition de Internationale Tentoonstelling te Chicago in het jaar 1893, die de 400ste verjaring van de ontdekking van Amerika vierde, waren de godsdiensten der wereld in een groot parlement vertegenwoordigd, met het doel om „op de nadrukkelijkste wijze te toonen, wat en hoe vele gewichtige waarheden de verschillende godsdiensten met elkander gelooven en leeren; * * * om, door hen die het meest bevoegd zijn om te spreken, duidelijk te maken wat beschouwd wordt als de gewichtigste onderscheidende waarheden geloofd en geleerd door iederen godsdienst; * * * om te onderzoeken, welk licht elke godsdienst aan de andere godsdiensten der wereld heeft geboden of kan bieden.” Tot deze vergadering werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, hoewel zij de meest beslist Amerikaansche Kerk is, niet genoodigd; nochtans heeft zij de gelegenheid gezocht, om naast de leerstellingen van al de groote historische geloofsstelsels een verklaring van hare beginselen te stellen en tot het menschedom de waarheden te uiten, welke zij als hoogst gewichtig en hoogst heilzaam achtte. Deze gelegenheid werd aan de Kerk ontzegd, uitgenomen op voorwaarden die vernederend waren en het gezochte doel zouden verijdelen, n.l. een grootere bekendmaking en billijker overweging van haar geloof. Na deze en andere soortgelijke, hoewel in graad verschillende, ondervindingen geven wij in overweging, dat het onzen beschuldigers slecht past, om ons te betichten van het schuwen van intelligent onderzoek.

OPVOEDING WORDT BEGUNSTIGD.

Men heeft het „Mormonisme” beschuldigd van educatie tegen te staan. De geschiedenis der Kerk en de voorschriften harer hoofden geven een voldoende antwoord op die beschuldiging. Joseph Smith, de eerste president der Kerk, heeft scholen gesticht en ze als een student bijge-

woond, zooals ook vele zijner volgelingen op zijnen raad en door zijnen invloed hebben gedaan. Brigham Young, die Joseph Smith is opgevolgd, heeft hem nagestreefd als stichter en student van scholen; en ieder volgend president der Kerk, zijne mede-arbeiders, en het volk in het algemeen, zijn even ijverig in dat opzicht geweest. Tijdens zijn uittocht uit Illinois bouwde ons volk blokhuizen voor scholen, terwijl het tijdelijk halt maakte bij de Missouri-Rivier, toenmaals de grenslijn der natie; en toen het een duizend mijlen wildernis had doorgetrokken en zijne kleine kolonie aanvankelijk in het dal van het Groote Zoutmeer had neergelaten, waren scholen onder de eerste gebouwen die het oprichtte. Deze gewoonte is in al de „Mormoonsche” koloniën gevolgd. De Staat Utah, nu met vrije scholen, academiën, collegiën en universiteiten bezaaid, welke instellingen hem, wat onderwijs aangaat, zeer op den voorgrond hebben gebracht, levert onbetwistbaar bewijs dat zijn volk — voor het meerendeel „Mormonen” — opvoeding begunstigt en bevordert. Voor de Heiligen der laatste Dagen is de zaligheid zelve, onder het verzoeningswerk van Christus, een voortgang van ontwikkeling. Dat kennis een middel van eeuwigen vooruitgang is, werd door Joseph Smith geleerd: — „Het is onmogelijk, dat een mensch in onwetendheid zalig worde” — „De heerlijkheid Gods is intelligentie” — „De beginselen van intelligentie, welke wij in dit leven bereiken, zullen met ons verrijzen in de opstanding” — „Hij die in dit leven meer kennis verkrijgt dan een ander, zal hem in de toekomstige wereld zoo ver vooruit zijn.” Dit waren aphorismen van den Profeet Joseph Smith.

DE ZEDELIIKHEID VAN HET „MORMONISME.”

Ook is het niet waar, dat het „Mormonisme” de reinheid van den huwelijksstaat vernietigt; integendeel, het beschouwt de wettige vereeniging van man en vrouw als het middel waardoor zij hunne hoogste en heiligste verlangens kunnen verwezenlijken. Volgens de Heiligen der laatste Dagen is door onzen Hemelschen Vader met het huwelijk niet slechts beoogd een aardsche vereeniging, maar een band die de wederwaardigheden van dit bestaan zal overleven en voor eeuwig zal blijven, in deze wereld eer en vreugde gevende, en in de toekomstige werelden heerlijkheid en eeuwig leven.

Het typische „Mormoonsche” huis is de tempel van het gezin, waar de leden van het huisgezin 's morgens en 's avonds samenkomen om God in den naam van Jezus Christus te bidden en te prijzen, waarmede dikwijls gepaard gaat het lezen der Schrift en het zingen van geestelijke liederen. Daar worden geleerd en met zachtheid gehandhaafd zedelijke voorschriften en godsdienstwaarheden, welke, te zamen genomen, die gerechtigheid vormen, die een volk verhoogt en de zonden afweert welke het volk tot schande zijn. Indien zulke toestanden niet een voldoende antwoord geven op de beschuldiging dat onze gezinnen on-

christelijk zijn, de zedelijke invloeden vernietigen en de duurzaamheid van den Staat in gevaar brengen, dan zullen wij om onszelven te verdedigen, ons keeren tot het tegenwoordige geslacht, „Mormoonsche” Amerikaansche burgers, voortbrengselen van onzen godsdienst en van onze huiselijke toestanden. Ziet onze zonen en dochteren; onderwerpt hen aan welke vergelijkingsproef gij ook wilt: ontzag voor de waarheid, achting voor den ouderdom, eerbied voor God, liefde tot den mensch, trouw aan het land, respect voor de wetten, beschaafdheid van manieren, en ten laatste — als de hoofdproef in dit geschil tusschen onze beschuldigers en ons — reinheid van gedachten en kuischheid van gedrag. Het is geen buitensporige eigen-lof, wanneer wij van de geslachten van ons volk, die in „Mormoonsche” gezinnen geboren en opgevoed zijn, zeggen dat vergelijking in Christelijke deugden en in alles wat in eenige plaats in dit of andere landen goede burgers maakt, hun gunstig zal zijn.

BESCHULDIGING VAN COMMERCIALISME.

De beschuldiging dat de Kerk eene commerciële inplaats van eene geestelijke instelling is; dat haar oogmerk tijdelijk is inplaats van geestelijk; dat zij haren leden voorschriften geeft in hunne handels- en nijverheids-ondernemingen en betrekkingen en naar een volstrekte beheersching der tijdelijke aangelegenheden streeft — dat alles ontkennen wij nadrukkelijk. Dat de Kerk op het recht om hare leden in tijdelijke zoowel als in geestelijke zaken raad te geven, aanspraak maakt erkennen wij. Leidsmannen van de Kerk, personen van praktische ervaring in het pionierleven, hebben het volk geholpen om in de bergstreek van het Westen nederzettingen te stichten, en hebben het voordeel van hunne breedere kennis der zaken, met raaden bestiering gratis gegeven, waaraan het volk tot zijn profijt gevolg geschonken heeft; en de wijsheid der hoofden en het gezond oordeel van het volk zijn beide bevestigd door de verkregen resultaten. Dat alles is zonder de uitoefening van willekeurige macht gedaan geworden. Het is voortgevloeid uit wijze raadgevingen, waarvan men getracht heeft het volk te overtuigen en die door hetzelfde gewillig zijn opgevolgd.

Het is het beginsel van de Kerk geweest om de nijverheid in haar midden aan te wakkeren. Waar er een gebrek aan vertrouwen in sommige van die ondernemingen is geweest en de menschen bevreesd zijn geweest om privaat kapitaal te beleggen, heeft de Kerk gelden verschaft, opdat de uitvoerbaarheid van de onderneming zou bewezen worden; en herhaaldelijk is de wijsheid van deze handelwijze bewezen geworden. Daardoor zijn de hulpbronnen van verscheidene plaatsen ontwikkeld geworden, verscheidenheid van belangen teweeggebracht, en aan het volk, voornamelijk de armen, meerdere gelegenheid tot werk vinden en betere kansen tot onafhankelijk worden verschaft.

GEEN WILLEKEURIGE MACHT.

Wij loochenen het bestaan van dwang in de Kerk; en wel, omdat haar bestuur een zuiver moreel bestuur is en hare kracht toegepast wordt door liefde, rede en overtuiging. Regeering met goedkeuring van hen die geregeerd worden, is de regel van de Kerk. Het volgende is een uittreksel van het woord des Heeren, waarin de beginselen uiteengezet worden volgens welke het bestuur van de Kerk moet gevoerd worden: „De rechten van het priesterschap zijn onafscheidbaar verbonden met de krachten des hemels, en de krachten des hemels kunnen slechts in werking gebracht worden door de beginselen van gerechtigheid. Het is waar, dat zij op den mensch kunnen overgedragen worden; maar wanneer hij zijne zonden gaat bedekken, of zijnen hoogmoed, zijne ijdele heerschzucht bevredigen, of controle, heerschappij of dwang in eenigen graad van ongerechtigheid op de zielen der menschen uitoefenen, wordt de Geest des Heeren gegriefd; en als deze onttrokken is, — amen tot het priesterschap of de volmacht van dien man. Geen macht of invloed kan of mag krachtens het priesterschap anders gehandhaafd worden dan door overredingskracht, lankmoedigheid, zachtheid en nederigheid, en door ongehuichelde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis, die de ziel zeer vergrooten zullen, zonder veinzerij of bedrog.”

Benoemingen tot kerkelijke ambten kunnen door openbaring gemaakt worden; en het recht tot benoemen wordt gewoonlijk uitgeoefend door hen die hoog staan in autoriteit, maar het is een wet dat niemand tot een ambt in de Kerk verordineerd moet worden, waar er een geregeld georganiseerde vertakking derzelve bestaat, zonder de stemmen van de leden dier vertakking. Deze wet is van kracht met betrekking tot alle ambtenaren van de Kerk, van den president tot den diaken. Het kerkelijk bestuur bestaat door den wil van het volk; kiezingen hebben dikwijls plaats, en de leden zijn vrij om te stemmen zooals zij verkiezen. Het is waar, dat het kiezingsbeginsel hier uitgewerkt wordt door de aanneming door het volk en eigenlijk niet door uitkiezing door het volk, maar het is daarom niet minder werkelijk. Waar de voorgaande feiten in eenig genootschap bestaan, is er geen en kan er geen dwang zijn.

De ambtenaren van de Kerk zijn voor het uitoefenen hunner functiën verantwoordelijk aan de Kerk. Geen ambtenaar is vrij van de wet, hoe verheven zijne plaats ook moge zijn. Alle maatregelen, beslissingen, en het gedrag van de ambtenaren zijn onderhevig aan onderzoek, wijziging, herziening en eindelijke verwerping door de algemeene vergadering van de priesterschap van de Kerk, die haar laatste hof van beroep is. Zelfs is de president, haar hoogste ambtenaar, aan deze wetten onderworpen, en in de bepalingen is speciaal voorzien voor zijn in-verhoorneming en, zoo noodig, zijne afzetting. Waar deze feiten in de besturing van eenige organisatie bestaan, kan zij niet met recht als een tirannie of als een gevaar voor vrije instellingen beschouwd worden.

HET TIEND-STELSEL.

Het tiend-stelsel van de Kerk, dat zoo menigmaal als een onderdrukking wordt veroordeeld, en als een willekeurige kerkelijke belasting opleggende, is in werkelijkheid een stelsel van vrijwillige offeranden. Het is waar dat de leden, volgens de wet der Kerk, onder zedelijke verplichting zijn om jaarlijks een tiende gedeelte van hun inkomen te betalen. Maar uit den aard der beginselen waardoor kerken bestaan, daar zij vrijwillige vereenigingen zijn tot het bevorderen van geestelijk leven en het bereiken van zedelijke en liefdadige doeleinden — in welke vereenigingen niemand tot lidmaatschap kan gedwongen worden — is er geen dwangmiddel tot het innen van deze of eenige andere kerkelijke inkomsten. Het tiend is een vrijwillig offer voor godsdienstige en liefdadigheidsdoeleinden en niet een stelsel van afpersing tot het verrijken van de hogere ambtenaren. De dienst in het belang der Kerk wordt, voor het grootste gedeelte, gedaan zonder geldelijke vergoeding; waar vergoeding toegestaan wordt, is die matig; de hooge ambtenaren der Kerk zijn niet rijk, maar zijn in de meeste gevallen mannen van beperkte middelen, en waar het geval anders is, is hun rijkdom niet van de tienden van het volk gekomen — deze feiten zijn een volkomen weerlegging van de lastering, dat ons tiend een stelsel van afpersing is tot het verrijken van de priesterschap. Evenals de gansche regeering van de Kerk, werkt het tiendstelsel op grond van het beginsel van den vrijen wil en de toestemming van hen die aannemen dat het geloof goddelijk is.

EEN TROUW VOLK.

Noch in gedachten, noch in gedrag zijn wij ontrouw geweest aan het gouvernement, onder welks waarborg van godsdienstvrijheid onze Kerk is gesticht. Het Boek van Mormon verklaart, dat Amerika het land van Zion is, een land gewijd aan gerechtigheid en vrijheid, een land van belofte voor zekere takken van het huis Israëls en ook voor de Heidenen. Het verklaart, dat God dit land tegen alle andere natiën zal versterken; en dat „wie tegen Zion strijdt, zal omkomen.” Door openbaring aan Joseph Smith, den profeet, heeft de Heere verklaard, dat Hij de Constitutie der Vereenigde Staten had ingesteld door „wijze mannen voor dat doel verwekt.” Het is ook ons geloof, dat God deze natie heeft gezegend en voorspoedig gemaakt, en haar macht heeft gegeven om de goddelijke besluiten betreffende het land van Zion ten uitvoer te brengen, opdat vrije instellingen van de aarde niet zouden verdwijnen. Zulke overtuigingen koesterend, hebben wij in onze harten geen plaats voor gevoelens van ontrouw, noch is er waarschijnlijkheid van verraad in ons gedrag. Indien wij tegenover Amerikaansche instellingen euvelgezind waren of ontrouw aan de Vereenigde Staten, zouden wij afvallig zijn van de beginselen waaraan wij door belang en

opvoeding gehecht zijn, en zouden wij de openbaringen Gods betreffende dit land verwerpen.

Terwijl wij ons geloof in de hooge bestemming van Amerika, onze verkleefdheid aan Amerikaansche instellingen en onze getrouwheid aan de Vereenigde Staten opnieuw betuigen, verklaren wij dat die gevoelens en die trouw de gedachtenis van al het kwaad onzen vaders en ons aangedaan, overleefd hebben.

Indien vaderlandsliefde en trouw eigenschappen zijn, die in tijden van vrede getoond worden door recht, kalm, liefdadig, vlijtig en deugdzaam te leven; in tijden van beproeving, door geduld, verzet slechts met wettige middelen tegen werkelijk of ingebeeld onrecht, door eindelijke onderwerping aan de wetten van het land, ofschoon dit moeite en verdriet met zich moge brengen; en in tijden van oorlog, door gewilligheid om in de veldslagen der natie te strijden — dan is ontegenzeggelijk het „Mormoonsche” volk vaderlandslievend en trouw.

HET VRAAGSTUK DER POLYGAMIE.

De eenige gedragslijn schijnbaar niet in overstemming met onze betuigingen als getrouwe burgers, is die welke betrekking heeft op onze houding gedurende het geschil dat ontstaan is over het veelvoudig huwelijk. Dit beginsel was door den Profeet Joseph Smith te Nauvoo, Illinois, ingevoerd. De praktijk werd in Utah voortgezet, en in 1852 als een leerstelling van de Kerk, aan de wereld verkondigd. Niettegenstaande deze feiten werd Brigham Young, wiens stelling in deze aangelegenheid goed bekend was, met goedkeuring van den Senaat tweemaal tot gouverneur van het Territoir aangesteld, eerst door President Fillmore, en later door President Pierce. Het was niet vóór 1862, dat het Congres eene wet uitvaardigde, die het meervoudige huwelijk verbood. Deze wet veronachtzaamden de Heiligen der laatste Dagen, door een beginsel te onderhouden, dat hun godsdienst goedkeurde. Bovendien geloofden zij dat de wet zelve een overtreding was van de Constitutie of Grondwet, die voorschrijft dat het Congres geen wetten zal maken die de vrije uitoefening van godsdienst verbiedt. Niettegenstaande de houding en het gedrag van ons volk, werd geen beslissing van het hoogste gerechts-hof in dit vraagstuk verkregen vóór 1878, meer dan 30 jaren na de aankomst in Utah; noch werden er besliste pogingen gedaan om de wet toe te passen, voor er wederom een tijdperk van vijf of zes jaren verlopen was. Deze verdraagzaamheid, onder welke de praktijk van het meervoudig huwelijk ferm gegrondvest werd, behooren de Vereenigde Staten en haar volk, indien zij inderdaad niet door overwegingen van genade en wijsheid gebonden zijn, voorzeker te verplichten tot de uitoefening van geduld en zachtheid bij het behandelen van dit vraagstuk.

Indien zij, die verzachting toestaan voor afwijkingen begaan vóór het besluit van 1878, er op wijzen, dat onze plicht als goede burgers

na dien tijd duidelijk en onmiskenbaar was, antwoorden wij dat de toestand, zooals hij door sommigen onzer leden beschouwd werd, eene botsing tusschen plicht tegenover God en plicht tegenover het gouvernement in het leven riep. Bovendien werd als mogelijk geacht, dat het besluit van het hoogste gerechtshof zou gewijzigd worden, indien hetgeen als een constitutioneel recht beschouwd werd, niet te gemakkelijk overgegeven werd. Hetgeen ons volk in strijd met de wet en met het besluit van het hoogste gerechtshof in zake het meervoudige huwelijk heeft gedaan, is geschied in den geest van het handhaven van godsdienstige rechten onder de waarborg der grondwet, en niet in den geest van uitdaging of ontrouw aan het gouvernement.

EERBIEDIGE ONDERWERPING.

Het „Mormoonsche” volk heeft zich in eerbiedige onderwerping gebogen voor de wetten, die tegen het meervoudige huwelijk zijn gemaakt. Terwijl het waar is, dat de grondwettelijkheid van de wet door het Congres uitgevaardigd, voor vele jaren betwist is geworden, en het volk gedurende dien tijd in overeenstemming met zijne godsdienstige overtuiging gehandeld heeft door met de praktijk zoo wel als met het gesprokene en geschrevene woord te ondersteunen een beginsel hun van God gegeven, heeft de Kerk nochtans, toen alle middelen van grondwettelijke verdediging waren uitgeput, het dispuut overgegeven en haar voornemen bekend gemaakt om aan de wetten des lands gehoorzaam te zijn. Toen vervolgens het Staat worden van Utah mogelijk werd op voorwaarde dat zijne grondwet er door een besluit dat zonder de toestemming van de Vereenigde Staten onherroepelijk zou zijn, in zou voorzien dat meervoudige huwelijken voor goed zouden verboden zijn, nam het „Mormoonsche” volk den toestand aan door te stemmen voor de aanname der grondwet. Van dien tijd tot nu toe is de Kerk aan hare belofte met betrekking tot het meervoudige huwelijk getrouw geweest. Indien men er nadruk op legt, dat er gevallen van overtreding der anti-polygamie-wetten zijn geweest, en dat sommige personen in de Kerk hebben getracht om den door haar aangenomen regel die meervoudige huwelijken verbiedt, te ontwijken, is het eenvoudige antwoord dat er in iederen Staat en in iedere natie personen zijn die wetten overtreden, in weerwil van al het toezicht dat kan uitgeoefend worden; doch hieruit volgt niet, dat de rechtschapenheid van een volk of een Staat vernietigd is wegens persoonlijke overtredingen. Alles wat wij vragen, is dat hetzelfde gezonde oordeel tegenover ons volk uitgeoefend worde als tegenover anderen. Wanneer al de omstandigheden gewogen worden, verwondert men zich — niet dat er nog enkele gevallen van meervoudig huwelijk zijn voorgekomen — maar dat die gevallen zoo weinig in getal zijn. Men behoort in gedachten te houden, dat er onder het volk een godsdienstige overtuiging bestond,

die deze huwelijksorde erkende als door God goedgekeurd. Het is dus niet te verwonderen, dat er onder een volk zoo groot en zoo oprecht als het onze, eenige buitengewone ijveraars waren, die weigerden zich in zulk een aangelegenheid zelfs aan den maatregel van de Kerk te onderwerpen, en dat zulke personen anderen zouden vinden, die met hunne zienswijze instemden; hun getal is echter gering.

Zij die op de „Mormoonsche polygamie” wijzen als een gevaar voor het Amerikaansche huisgezin, of als een ernstig punt in Amerikaansche vraagstukken, maken zichzelven belachelijk. Wat het sluiten van meervoudige huwelijken betreft, is de kwestie opgelost. Het vraagstuk van het leven der bestaande meervoudige huwelijken onder ons volk komt ook snel tot een oplossing. Het is een statistiek feit dat er in 1890, toen het manifest werd uitgevaardigd, 2451 meervoudige gezinnen waren; dit getal is in 9 jaren geslonken tot 1543. Vier jaren later was het getal 897, en vele van dezen zijn sedert dien tijd overleden.

In antwoord op de beschuldiging van ontrouw op grond van geheime verplichtingen tegen het gouvernement, verklaren wij tot alle menschen, dat er in geene verordening, ceremonie of plichtigheid van de Kerk iets verraderlijk of ontrouw is.

KERK EN STAAT.

De omverwerping van aardsche gouvernementen, de vereeniging van Kerk en Staat, de beheersching van den Staat door de Kerk, kerkelijke bemoeiing met de politieke vrijheid en rechten van den burger — al deze dingen zijn in tegenstrijd met de beginselen en het beleid der Kerk en worden door de dikwijls herhaalde verklaringen van hare hoogste presideerende ambtenaren en van de Kerk zelve, die zich uitdrukt door hare algemeene conferentiën, tegengesproken. De leer van de Kerk over het onderwerp van regeering, is als volgt:

„Wij gelooven in onderdanig zijn aan koningen, presidenten, heerschers en overheden, in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten.”

Dat is de bekentenis van onzen plicht tegenover de staatsregeeringen. En verder:

„Wij gelooven dat alle gouvernementen noodzakelijk ambtenaren en overheidspersonen moeten hebben om de wetten toe te passen, en dat personen die de wet billijk en rechtvaardig zullen bedienen, behooren gezocht en door de stem van het volk (in een republiek), of den wil van den vorst, ondersteund te worden.”

„Wij gelooven niet dat het recht is om kerkelijken invloed te mengen in burgerlijk gouvernement, waardoor het eene kerkgenootschap bevorderd wordt en het andere zijne geestelijke voorrechten ontzegd en de persoonlijke rechten van zijne leden, als burgers, ontnomen worden.”

Als wet van de Kerk wordt uitdrukkelijk geleerd:

„Zijt onderdanig aan de machten die het bewind hebben, tot Hij

Wiens recht het is om te regeeren, zal regeeren en al Zijne vijanden onder Zijne voeten zal onderwerpen.

„Ziet, de wetten die gij van mijne hand ontvangen hebt, zijn de wetten der Kerk, en als zoodanig zult gij ze onderhouden.”

Dat wil zeggen, dat geene ingestelde wet of regel of openbaring door de Kerk ontvangen, is bekend gemaakt voor den Staat. De wetten en openbaringen die gegeven zijn geworden, zijn allen voor de regeering van de Kerk.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen houdt zich aan de leer van scheiding tusschen Kerk en Staat, niet-inmenging van kerkelijken invloed in de aangelegenheden der politiek, en volstreckte persoonlijke vrijheid en onafhankelijkheid in de uitoefening van de plichten van den burger. Indien er te eeniger tijd in strijd met deze leer is gehandeld, is het geweest in overtreding van de vastgestelde beginselen en het beleid der Kerk.

Wij verklaren, dat wij uit beginsel en beleid, begunstigen:

De volstreckte scheiding tusschen kerk en staat;

Geen beheersching van den Staat door de Kerk;

Geen inmenging van de Kerk met de functiën van den Staat;

Geen inmenging van den Staat met de functiën van de Kerk of met de vrije uitoefening van godsdienst;

De volstreckte persoonlijke vrijheid van de overheersching van kerkelijke autoriteit in aangelegenheden van de politiek;

De gelijkheid van alle kerken voor de wet.

De verklaring bij vernieuwing, van deze leer en van dit beginsel echter is gegrond op voorwaarde dat de politiek in de Staten waar ons volk woont, zal gevoerd worden, zooals in andere deelen van de Unie, dat er geene bemoeiing van den Staat zal zijn met de Kerk, noch met de vrije uitoefening van godsdienst. Mochten politieke partijen strijd voeren tegen de Kerk, of de burgerlijke, politieke of godsdienstige rechten van hare leden bedreigen — tegen een optreden van dien aard, door eenige politieke partij of groep, van welke soort ook, maken wij aanspraak op het natuurlijk recht van zelf-bescherming voor de Kerk, en op haar recht en haren plicht om al hare kinderen en allen die het recht liefhebben en de voortdoring van godsdienstvrijheid verlangen, op te roepen om tot hare hulp te komen en met haar stand te houden tot het gevaar voorbijgegaan zal zijn; — en dit openlijk, de rechtvaardigheid van onze zaak blootleggende voor het verlichte oordeel van onze medemenschen, wanneer zulk een kwestie ongelukkigerwijs mocht opkomen. Wij wenschen met onze medeburgers van alle politieke partijen en van alle godsdiensten in vrede te leven.

OVER OPENBARING.

Men beweert soms dat de blijvende verwezenlijking van zulk een wensch onmogelijk is, daar de Heiligen der laatste Dagen 'als een

beginsel van hun geloof houden, dat God Zich nu, als in de dagen van ouds, aan den mensch openbaart; dat de priesterschap van de Kerk eene vereeniging van mannen is, die elk voor zichzelf, in de sfeer waarin hij zich beweegt, recht heeft op zulke openbaring; dat de president der Kerk erkend wordt als de eenige persoon, door wien goddelijke mededeeling zal komen als wet en leer voor het godsdienstig genootschap; dat zulke openbaring te eeniger tijd, en over allerhande geestelijke of tijdelijke onderwerpen, kan komen, zooals God wil, en dat zulke openbaring voor ieder getrouw Heilige der laatste Dagen van het allerhoogste gewicht is in alles wat zij raadt of gebiedt. Verder wordt er soms op gewezen, dat de leden van de Kerk uitzien naar de werkelijke komst van het Koninkrijk Gods op aarde, dat al de koninkrijken der wereld zal vereenigen in één groot, zichtbaar, goddelijk rijk, waarover de verzenen Messias zal regeeren.

Dat alles, zegt men, maakt het voor een „Mormoon” onmogelijk om ware getrouwheid voor zijn land of eenige aardsche regeering te hebben.

Wij weigeren om gebonden te zijn door de uitlegging, die anderen aan ons geloof geven, of door hetgeen zij als het natuurlijk gevolg onzer leeringen voorstellen. De menschen hebben het recht niet om ons ten laste te leggen hetgeen zij voor het logische gevolg van ons geloof houden, maar dat wij zelven niet aannemen. Wij moeten volgens onze eigen uitlegging en volgens onze handelingen geoordeeld worden, en niet volgens de redeneerkunde van anderen betreffende hetgeen de uitwerking van ongelooft is of kan zijn. Wij ontkennen dat ons geloof in goddelijke openbaring of onze verwachting van het komende Koninkrijk Gods ook in het minst de oprechtheid van onze trouw aan ons land verzwakt. Wanneer het Godsrijk zal opgericht worden, weten wij misschien niet, evenmin als andere Christenen die bidden: „Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, zooals in den hemel alzoo ook op aarde;” maar wat wij wèl weten, is dat onze onderdanigheid en trouw versterkt wordt door het feit dat, terwijl wij de komst van het Koninkrijk van den Messias verwachten, wij onder een gebod van God zijn, om onderdanig te zijn aan de machten die het bewind hebben, tot Hij komt „Wiens recht het is om te regeeren.”

HET DOEL EN DE GEEST VAN HET „MORMONISME.”

Het „Mormonisme” is in de wereld ten goede van de wereld. Terwijl onze godsdienst waarheid leert, zedelijkheid inprent, de reinheid van het gezinsleven beschermt, autoriteit en gouvernement eert, opvoeding bevordert, en man en vrouw veredelt, veroordeelt hij de misdaden en is hij iederen vorm van dwingelandij tot vijand. Het „Mormonisme” tracht de maatschappij te verheffen, niet haar te vernietigen. Het gaat hand aan hand met de beschaving onzer eeuw. Zichzelf uitgevende als de speciale voorbode van de tweede komst

van den Zaligmaker, ziet het in alle groote gebeurtenissen en bewegingen van het verleden slechts stappen van vooruitgang, die opleiden tot de verwachte duizendjarige regeering. Het „Mormonisme” houdt een vredebanier omhoog voor alle menschen. De vóórbestemde vruchten van het stelsel, dat zij voorstelt, zijn, de heiliging der aarde en de zaligheid van het menschelijk geslacht.

En nu, aan de wereld:

Van God geboden zijnde om, zooveel ons mogelijk is, in vrede te leven met alle menschen, — en om aan het hemelsch gebod gehoorzaam te zijn, zenden wij deze verklaring uit, opdat onze stelling in verband met de verschillende vraagstukken die het publiek omtrent ons in beweging houden, moge bekend zijn. Wij wenschen den vrede, en zullen met billijke en eerbare beginselen alles doen wat in ons vermogen is, om hem te bevorderen. Onze godsdienst is met ons leven samengeweven, hij heeft onze karakters gevormd, en de waarheid zijner beginselen is in onze zielen geprent. Wij leggen u, onze medemenschen, voor, dat er in die beginselen niets is dat verfoeid behoort te worden, hoe veel wij in sommige opzichten ook van uwe begrippen van godsdienstwaarheid mogen verschillen. Er is in die beginselen voorzeker niets, dat niet in den wijden kring van moderne verdraagzaamheid van godsdienstige denkbelden en praktijk mag staan. Voor ons zijn deze beginselen kristalliseeringen van waarheid. Zij zijn ons even zoo dierbaar als uwe godsdienstbegrippen u zijn. In hunne toepassing in het gedrag des menschen zien wij de hoop van verlossing voor de wereld, van zonde en strijd, en van onkunde en ongeloof. Onze drijfveer is niet zelfzuchtig; onze bedoelingen zijn niet kleingeestig en aardsch; wij beschouwen het menschenras van het verleden, van den tegenwoordigen en den toekomstenden tijd als onsterfelijke wezens, voor wier zaligheid het onze zending is, te arbeiden, en aan dit werk, dat uitgebreid is als de eeuwigheid en diep als de liefde Gods, wijden wij ons nu en voor immer toe. Amen.

JOSEPH F. SMITH.

JOHN R. WINDER.

ANTHON H. LUND.

Namens

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN,
26 Maart 1907.

In de Algemeene Conferentie, 5 April 1907, aangenomen door het stemmen der Kerk.

Salt Lake City, Utah.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

MERKWAARDIGE GETUIGENISSEN DOOR MERKWAARDIGE MANNEN, OVER EEN MERKWAARDIG VOLK.

„Het Mormonisme is de eenige godsdienst met macht en levenskracht, die in de laatste twaalf honderd jaren is tot stand gekomen.”

RALPH WALDO EMERSON.

Beroemd Amerikaansch Dichter en Schrijver.

De verandering, die in die wereld is gekomen ten opzichte van het „Mormonisme” is opmerkelijk. Nadenkende menschen, die het onderwerp eenig onderzoek gegeven hebben, zijn ons overal tot vrienden geworden. Er zijn echter in de Vereenigde Staten en in andere deelen der wereld, eenige predikanten die met het collecte-zakje rondgaan en lezingen houden tegen de Heiligen der laatste Dagen en kwade geruchten van hen verspreiden. Die predikanten denken of onderzoeken niet voor zichzelf, maar verlaten zich geheel op hetgeen zij van de Heiligen der laatste Dagen gehoord hebben en gaan daarmede te werk met lezingen te houden, traktaten te schrijven en vele andere middelen te gebruiken om valsche getuigenis tegen hunne naasten te spreken.

Een hunner, een Presbyteriaansch predikant met name Delos Fink, een man die voorgeeft een dienstknecht Gods te zijn, gaf kort geleden te Camden, New Jersey, Ver. St., eene lezing. Hij werd eenige dagen later door zekeren heer V. S. Peet beantwoord, en de zaal was stampvol met menschen die den heer Peet wilden hooren. Een volledig verslag van de lezing is in de Camden Post-Telegram van 9 Februari verschenen, en wij ontnemen er eenige uittreksels aan, als volgt:

„De heer Peet zeide: „Ik ben geen Mormoon, ben het nooit geweest, en ben niet voornemens om mij bij die Kerk aan te sluiten: maar ik ben hier om een aanval af te weren, die op Utah en de gansche bergstreek is gedaan door zijn Eerwaarde, den heer Fink en het bestuur der Presbyteriaansche zending in het land, die 15 lasterlijke, misleidende traktaten tegen Utah en haar volk verspreiden.***** Mr. Fink zeide, dat het volk van Utah voornamelijk bestaat uit dieven,

vagebonden, dronkaards en verraders. Hier daag ik hem uit.***** Volgens het verslag van de 12de volkstelling, zijn 90 % van de bewoners van Utah eigenaars van de boerderijen die zij bewerken, en 89 % zijn vrij van schuld. Utah heeft een grooter percentage schoolgaande studenten en betere hooge scholen dan eenig andere Staat.

„De studenten van Utah staan in de Universiteiten der Oostelijke Staten zedelijk en verstandelijk hooger dan de studenten van eenige andere kerk, sekte, geloof of Staat in de Unie. Er waren verleden jaar 13 studenten uit Utah in de Harvard-Universiteit; 9 waren Mormonen en 4 niet-Mormonen. Deze studenten stonden hooger dan die van al de andere Staten, en ik geloof dat vier hunner „fellowships” hadden, d. w. z., dat zij in hunne klassen zoo hoog stonden, dat de Harvard-Universiteit hun 600.⁰⁰ dollar per jaar schonk om de school bij te wonen.***** Er zijn nu 27 studenten uit Utah in het Jefferson Geneeskundige College en de Universiteit van Pennsylvania, te Philadelphia. Drie hunner zijn Joden, de overigen zijn Mormonen. Niet één van deze Mormoonsche studenten gebruikt tabak in welken vorm ook, noch bedwelmende dranken, of neemt deel aan nachtelijke drinkpartijen. Zij staan zedelijk en in ontwikkeling hooger dan die van al de andere Staten der Unie. Indien de bewering van Mr. Fink, dat de volgelingen van Joseph Smith domkoppen, dronkaards, dieven en luiaards zijn, waar is, hoe komt het dan, dat de studenten van Utah in de collegiën der Oostelijke Staten zoo hoog staan?”

Zooals goed bekend is, hebben de Heiligen der laatste Dagen een aantal gezonde, bloeiende coloniën in Canada. De predikanten met het collecte-zakje hebben ook hier niet ledig gezeten. Twee hunner hebben zich bij het Parlement beklaagd, dat de Mormonen onzedelijk en ontrouw waren niettegenstaande hunne nijverheid en hunne ontwikkeling, en deze klacht riep eene discussie in het leven, waarin de predikanten een verdiende strenge bestraffing van verscheidene Parlementsleden ontvingen. Feitelijk was de gansche vergadering tegen hen.

John Woolf, Kamerlid van Cardston, zeide in zijne toespraak: „Het boek dat bij het Mormonisme tot grondslag dient, is de King James Vertaling van den Bijbel.”

Procureur-generaal Cross zeide: „Indien de bevolking van Alberta zoo sterk afschaffingsgezind was als het district van Cardston (een „Mormoonsch” district), zou plaatselijke afschaffing van sterke dranken in ieder district der provincie algemeen zijn.”

Mr. McKenzie, Kamerlid van McLeod, zeide: „Ik heb de Mormonen 14 jaren lang van nabij gekend, en heb met hen omgegaan in hunne gezellige bijeenkomsten, in hunne woningen en in hunne godsdienstige vergaderingen, en ik heb nooit een Mormon polygamie hooren prediken.”

De Leider der Oppositie zeide: „Het is mijn voorrecht geweest, het

Mormonisme te bestudeeren als een stelsel van godgeleerdheid, en het staat gunstig in vergelijking met eenig ander stelsel van godgeleerdheid op het vasteland."

De predikanten hadden beweerd dat de „Mormonen” polygamie leerden, en dat er wetten tegen waren in Canada. Mr. McKenzie zeide in zijn antwoord: „Het is onbillijk en laf van tegenstanders, die het leven niet kennen van de menschen die zij op schaamtelooze wijze hebben belasterd, om op een afstand van 2000 mijlen zulke beweringen te maken. Indien zij zeker zijn van hunne beweringen, indien zij de feiten kunnen aanwijzen, indien zij de bewijzen kunnen leveren, zoo zijn de gerechtshoven open, en het is hun plicht, om de beschuldigingen die zij gemaakt hebben, daar voor te brengen; en indien zij de bewijzen niet hebben, dan zijn zij lafaards en lastertongen, en verdienen als zoodanig gemerkt te worden."

De heele wereld is bekend met het geval van Senateur Reed Smoot in den Senaat der Vereenigde Staten. Voor meer dan vier jaren hebben predikanten en vijanden van de Kerk gestreden om hem te doen uitsluiten uit den Senaat, omdat hij een Apostel van de Kerk was. Predikanten zwoeren voor het comité van den Senaat, dat Reed Smoot meer dan een vrouw had, dat hij ontrouw was aan het gouvernement, en een verrader tot zijn land, en zij brachten nog vele andere valsche beschuldigingen in. In de maand Februari j.l. werd de zaak beslist te zijnen gunste. In de Senaatszittingen was er over gedebatteerd. Sommige senateurs spraken tegen hem en velen voerden het woord in zijn belang. Het is een merkwaardig feit, dat de voornaamste mannen in den Senaat hem steunden. Redevoeringen werden in zijn belang gehouden door de voorste mannen van het Amerikaansche Congres. Deze toespraken waren allen vrij lang, en de ruimte zal hier niet toelaten om er veel van aan te halen, maar wij wenschen de aandacht onzer lezers op enkele gezegden van deze senateurs te vestigen.

Senateur Knox, van Pennsylvanië, een zeer geleerd advocaat, een man van wien gesproken wordt als een mogelijke opvolger van President Roosevelt, zeide in zijne rede: „Wat Senateur Smoot betreft, allen zijn het eens, dat hij een man van een onbevlekt leven is, die ieder grondwettelijk vereischte bezit om een Senateur van de Vereenigde Staten te zijn. Wat is dan de beschuldiging tegen hem? Laat ons rechtstreeks tot den wortel der beschuldiging gaan. Het is niets anders dan dit: Hij (Reed Smoot) is een lid en ambtenaar der Mormoonsche Kerk — het is niets anders.***** Senateur Smoot zegt slechts, dat hij gelooft dat het mogelijk is dat hij openbaring kan ontvangen*** Indien de Almachtige niet tot Reed Smoot kan spreken, zoo kon Hij ook niet tot Mozes of Mahomet of Joseph Smith of Brigham Young gesproken hebben, zooals het geval mag geweest zijn en zooals verschillende menschen gelooven." Senateur Knox eindigde met deze

woorden: „Mr. President, wij zijn allen ingezworen om de grondwet van de Vereenigde Staten te handhaven.”**** Van deze zienswijze zijnde, en om de redenen die ik verklaard heb, kan ik aan het aandrigen en van sommigen het eischen, dat ik mijne stem geve voor de ontzetting van Senateur Smoot, niet toegeven zonder mijn ambtseed moedwillig te verkrachten en mijne plaats van eer hier te verwisselen voor eene plaats van schande.”

Senateur Foraker, ook een mogelijk candidaat voor president, zeide van Senateur Smoot: „Hij is niet een polygamist, en hij drinkt niet, rookt niet, pruimt niet, en vloekt niet. Al de getuigenissen, die gegeven zijn, toonen dat hij een beter man is dan eenig ander Senateur in deze zaal. Hij is inderdaad zulk een goed man, dat ik hem haast betwijfel.”

Senateur A. J. Beveridge, van Indiana, bracht den senaat in opgewondenheid door zijne wonderbare welsprekendheid in verdediging van Senateur Smoot. Hij had geruimen tijd gesproken en was bij het einde zijner rede bijna uitgeput. Hij zeide, dat iedereen had geloofd, dat Reed Smoot een polygamist was, en voer voort: „Dat is het punt, waarover Reed Smoot buiten deze Kamer is geoordeeld. Dat is de bron van al het geroep van het volk, waarmede dit gerechtshof is bestormd geworden. Dat is het kwaad, dat dezen man en zijne vrouw en kinderen is gedaan. En dat is het kwaad, dat door dit gerechtshof en door het Amerikaansche volk moet recht gemaakt worden; want de ondergang van den goeden naam des menschen is de droevigste van allen ondergang, uitgezonderd die van de ziel zelve.”

Om te bewijzen dat de „Mormonen” geen verraders zijn, zeide hij: „Ik ben op de Philippijnsche Eilanden geweest, ten tijde van den opstand. Ik was in het gezelschap van Generaal Lawton in den oorlog van Morong en heb deelgenomen in den aanval op Taytay. Op den dag vóór den aanval ontmoette ik veel officieren en manschappen. Onder hen bevond zich een majoor der artillerie, Richard W. Young, die in bevel was van de Utah-batterij. Nadat Generaal Lawton mij had voorgesteld, vroeg ik hem, terwijl wij heenwandelden, „is die man van Utah, en zoo ja, is hij een Mormoon?” Generaal Lawton antwoordde, „Hij is van Utah en een Mormoon en de beste artillerie-officier als vrijwilliger in de Philippijnen.” Verwonderd vroeg ik Generaal Lawton, „En deze Utah-batterijen — zijn er Mormonen bij die mannen?” Generaal Lawton antwoordde, „Ja, zeer velen; en zij zijn beste soldaten.”**** Het vervulde mij met aandoening, te zien dat Amerikanen van ieder godsdienstig geloof en iedere politieke partij — Protestant en Catholiek, Jood en Mormoon, godloochenaar en christen, democraat en republikein, hun bloed en hun leven gaven voor de eer van de vlag.”

Senateur A. J. Hopkins, van Illinois, een beroemd advocaat, zeide in zijne rede tot verdediging van Reed Smoot: „Men heeft erkend, dat hij als man boven verwijt is in zijne betrekkingen als zoon, echtgenoot,

vader en burger; dat hij in alle opzichten als burger een buitengewoon rein en oprecht leven heeft geleid." Mr. Hopkins eindigde door te zeggen: „Wij hebben slechts met Reed Smoot en zijn verleden te doen, en dat alleen moet ons leiden in onze handeling. Als gevolg van de aandacht, die ik er aan geschonken heb, en om de redenen, die ik uitgesproken heb, oordeel ik, Mr. President, dat ik aan den eed dien ik afgelegd heb, ontrouw zou zijn, indien ik zou stemmen om dezen man uit den senaat van de Vereenigde Staten te verbannen, en ik zal daarom, wanneer de tijd komt dat de senaat deze gewichtige zaak zal beslissen, mijne stem geven ten gunste van het behoud van zijn zetel.”

Senateur Dubois, een van de bitterste vijanden, die de Kerk ooit gehad heeft, zeide in zijn aanval op Senateur Smoot: „In deze Kamer en in de geheele natie weet men, welke machtige invloeden aan het werk waren ten gunste van Smoot, dat hij bekend was als de vriend van President Roosevelt zelf.”

Duizenden getuigenissen van dien aard zouden kunnen gegeven worden, maar de ruimte zal niet toelaten om er in dit nummer meer te schrijven. Weegt deze verklaringen van eerbare, verstandige mannen, en de valsche verklaringen van kleingeestige predikanten, en de uitkomst zal zijn zooals zij altijd geweest is. De Heiligen der laatste Dagen zullen gerechtvaardigd worden. A. N.

PRESIDENT CHAS W. PENROSE KOMT.

President C. W. Penrose, van de Europeesche Zending, zal Zondag 19 Mei in Holland zijn. Twee buitengewone vergaderingen zullen bij die gelegenheid gehouden worden in de Zaal EXCELSIOR, St. Janstraat 15, te Rotterdam, n.l. om 10 uur v.m. en om 2 uur n.m. Denselfden avond zal Pres. Penrose te Amsterdam eene vergadering bijwonen, die om 7 uur zal plaats hebben in de Zaal De Wittenstraat, 109—111.

De Heiligen in de Zending worden verzocht, waar zij kunnen, tegenwoordig te zijn. De Zendingen die wenschen deze vergaderingen bij te wonen, zijn uitgenoodigd om zulks te doen, nadat zij eerst met hunne Conferentie-Presidenten overeenkomst hebben gemaakt voor het houden hunner geregelde vergaderingen.

Er zal geene priesterschapsvergadering voor de Zendingen zijn.

ONTSLAGEN.

15 Mei. — Ouderling J. Alfred Ririe is eervol van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending ontslagen. Hij arriveerde in de Zending den 10den November 1904, toen hij in de Rotterd. Conferentie werd geplaatst, waar hij tot 1 Juli 1906 heeft gearbeid. Het overige gedeelte zijner zending heeft hij doorgebracht in de Groninger Conferentie.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Aan de broederen en zusters en Zendingen, die in antwoord op ons verzoek in de *Ster* van 15 April, ons exemplaren van de gevraagde nummers toezonden, zeggen wij hartelijk dank voor dezen dienst, die door ons gewaardeerd wordt.

Opgaaf van nieuwe inteekenaren, voor de *Ster* verkregen, ontvingen wij: van Ouderlingen: L. G. Hardy, 3; D. Marsh, 2; S. D. Markham, 1; J. D. Hoggan, 1; G. P. Trayner, 1; Pres. A. H. Cannon, 1. Aan de Zendingen onzen dank voor hunne welwillende medewerking.

BRUSSEL. — De Vertakking te Brussel heeft eene der mooiste kleinere zalen in de Zending, met bekleede stoelen en eene piano. Zondagavond, 12 dezer, werd er een zeer goede vergadering gehouden, waarbij Pres. Alex Nibley en Conf.-Pres. J. H. Taylor aanwezig waren. Alle zitplaatsen waren bezet en, behalve de gemeente, waren er 17 vreemdelingen tegenwoordig. De vooruitzichten van het Zendingswerk te Brussel zijn goed.

LEEWARDEN. — Zondag 5 Mei werd te Leeuwarden een nieuwe zaal geopend voor de geregelde vergaderingen der Vertakking. Pres. Alex Nibley en Pres. A. H. Cannon waren bij de gelegenheid tegenwoordig. Deze zaal is gelegen No. 33, Gijsbert Japickstraat, een mooie straat in een nieuw gedeelte der stad, heeft 60 zitplaatsen, en is een groote en gewenschte verbetering over het oude lokaal, dat wordt opgegeven. Ouderlingen J. D. Hoggan en G. Slot arbeiden te Leeuwarden, en werden op den dag van de opening hunner nieuwe zaal verblijd door de aanvraag van twee personen, om gedoopt te worden.

Nadat wij het voorrecht hadden een gunstig verslag van de resultaten der maand Maart te geven, zijn wij in de gelegenheid nog betere dingen te zeggen van de maand April. 34 personen werden gedurende de maand April in de Ned.-Belg. Zending gedoopt; dit getal verdeelt zich als volgt: 10 te Amsterdam, 8 te Arnhem, 7 te Rotterdam, 3 te Utrecht, 2 te Nijmegen, 2 te Den Haag, 1 te Verviers (Belgie), en 1 te Groningen.

Het aantal personen gedurende de eerste 4 maanden van dit jaar tot de Kerk toegetreden door den doop, overtreft reeds het aantal van de eerste 6 maanden van het jaar 1906. Dit is zeer bemoedigend.

Gedurende de eerste twee weken der maand Mei zijn — voor zoover wij reeds bericht hebben — te Brussel gedoopt 3 personen en te Schiedam 3.

DE ZENDING IN DEN VREEMDE.

De naam van de Colorado-Zending (Ver. Staten) is veranderd geworden, en is nu: de Zending der Westelijke Staten.

De Zending der Zuidelijke Staten (Ver. St.) doopte gedurende de laatste twee weken van Maart 30 personen; in de 4 weken van Maart 63 personen.

Een nieuw zendingsveld is geopend, namelijk, Westelijk Australië. De Zendingen die er heen gezonden werden, moesten van uit hun vorig arbeidsveld 2600 mijlen reizen, om de nieuwe streek te bereiken.

In de maand Maart werden twee onzer Zendingen in den Staat Kentucky (Ver. Staten) voor het gericht gedaagd, omdat zij een kerkgebouw hadden gebruikt om te prediken. Ouderling K. Dyal werd door vijfadvocaten gedurende anderhalf uur vragen gesteld over het „Mormonisme”. De Ouderlingen werden vrijgesproken, en hunne vrienden betaalden de rekening van een hunner twee advocaten, terwijl de andere zijne diensten gratis gaf.

DE OOGST IN ENGELAND. — Den 30sten Maart werden te Preston gedoopt, 6 personen; 7 April, te Northampton, 9; en te Barnsley, 11, in tegenwoordigheid van een 50tal Heiligen, Zendingen en onderzoekers; 9 April, te Bath, 4; 10 April, te Middlesboro, 8, in tegenwoordigheid van 80 toeschouwers, waarvan een derde vreemdelingen waren; 13 April, te Bradford, 26; 14 April, te Hull, 9; en te Londen, 22; 18 April, te Birmingham, 5; en 22 April, te Liverpool, 6 personen.

UIT INDEPENDENCE, MISSOURI.

Ons kwam ter hand het 3de nummer van het nieuwe zendingsblad, „de *Liahona*” onlangs voor het eerst uitgegeven te Independence, Missouri, de plaats van waar de Heiligen in het jaar 1833 met geweld verbannen en verdreven waren. Het blad is 12 paginas groot, doch in formaat tweemaal zoo groot als de *Ster*.

De *Deseret News* bevat de aankondiging, dat de *Elders Journal*, het officiële orgaan van de Zending der Zuidelijke Staten, te Chattanooga Tennessee uitgegeven, tot één tijdschrift zal worden met de *Liahona*, onder den naam van *Liahona, the Elders Journal*. Het zal te Independence, Mo., uitgegeven worden, en zal het orgaan zijn van ten minste vier Zendingen, n.l. van de Zending der Centrale, der Oostelijke, der Noordelijke, en der Zuidelijke Staten, — alle in de Republiek der Vereenigde Staten.

UTAH- EN KERKNIEUWS.

De Algemeene Conferentie, in het begin van de maand April te Salt Lake City gehouden, was bijzonder voorspoedig. De meeste vergaderingen waren grooter dan ooit te voren. Krachtige getuigenissen en gewichtige leering werd gegeven, een voortreffelijke geest heerschte en de kenmerkende eensgezindheid van het volk bleef niet in gebreke. Geschat wordt, dat bij het houden der grootste vergadering omtrent 18000 menschen gelijktijdig onder het gehoor kwamen, als volgt: 10 of 11 duizend in den grooten Tabernakel, ongeveer een derde zooveel in de daarnaast staande *Assembly Hall*, en enkele duizend personen die in deze gebouwen geen toegang konden vinden en tot wie in de open lucht werd gepredikt.

Op den eersten dag der Conferentie werd eene „Officiële Verklaring aan de wereld” voorgelezen, waarvan een vertaling in een ander gedeelte van dit nummer van de *Ster* verschijnt. Deze verklaring werd door de Conferentie eenstemmig aangenomen.

De Zondagsschool-conferentie, die des Zondagsavonds plaats vond, zou ook de grootste zijn geweest, die ooit gehouden is, zoo de Tabernakel het getal aanwezigen niet beperkt had; toen dit gebouw gevuld was, waren er nog omtrent evenveel menschen die geen toegang konden verkrijgen, als er zich binnen bevonden.

Ook de conferentie der Zusters-Hulpvereeningen was beter bezocht dan voorheen.

Om tot verlichting van den hongersnood, waaraan millioenen in China thans lijden, bij te dragen, hebben de Heiligen der laatste Dagen 20 ton bloem geschonken. Ook zijn gedurende de verlopen weken door hen duizenden dollar aan geld samengebracht en aan het betreffende comité voor de hongerlijders afgedragen.

De gezamenlijke Zondagsscholen van de Kerk tellen 142.283 leden, kinderen en studenten van allen ouderdom, en ambtenaren en leeraars inbegrepen, volgens een verslag opgemaakt bij het einde van het jaar 1906. Dat getal wijst een toename van 1547 leden aan gedurende dat jaar.

Dat het „Mormonisme” ook thuis — in Zion, waar men de Kerk van nabij kan gadeslaan — dezelfde gelukkige uitwerking voor oprechte onderzoekers heeft, als in de wereld, bewijst het feit dat in het jaar 1903 aldaar tusschen 600 en 700 vreemdelingen door den doop tot de Kerk zijn toegetreden. Daarin zijn natuurlijk niet begrepen de kinderen die gedoopt zijn geworden.

Een der belangrijke mededeelingen door President Joseph F. Smith in de Conferentie gedaan, was, dat de Kerk nu geheel uit hare schulden is, dat de leening eenige jaren geleden uitgeschreven, geheel betaald is, en dat geen cent tienden gebruikt wordt voor betaling of onkosten van eenig ambtenaar van de Kerk, maar dat al de hiervoor noodige gelden uit andere bronnen inkomen.

Het is sedert eenige jaren de gewoonte van Pres. John R. Winder, de Eerste Raadgever van President Joseph F. Smith, om na afloop der halfjaarlijksche Algemeene Conferentiën te Salt Lake City, in zijne gastvrije woning een soirée te geven, waartoe de andere leden van het Eerste Presidentschap en al de Apostelen, en hunne vrouwen, worden uitgenoodigd. Woensdagavond 10 April werden bij een dergelijke gelegenheid wederom al de zorgen, het werk en de verantwoordelijkheid, voor eenige uren door het gezelschap vergeten en werd aan de gezellige samenkomst van harte deelgenomen. De eenige die afwezig was, was Pres. C. W. Penrose, die in Europa over de Zending resideert.

MUZIEKFEEST TE SALT LAKE CITY.

Maandag 8 en Dinsdag 9 April, na de gehouden Algemeene Conferentie te Salt Lake City, had er in den Tabernakel een buitengewoon muziekfeest plaats. Aan de uitvoering der met groote zorg gekozen stukken namen deel verscheidene solofsten, het Chicago Symphonie-Orkest, en het Tabernakel-zangkoor met het groote orgel. Het laatste en voornaamste nummer van het feest-program was de uitvoering van de vermaarde Oratorio, „de Messias”, van Handel, en die juist twee uren tijd, of den laatsten concertavond in zijn geheel, innam.

DE BESTE ZONDAGSSCHOLEN. — Een voornaam dagblad van New-York, over den toestand der Zondagsscholen sprekende, zeide:

„Het gebrek aan algemeene belangstelling in de Zondagsscholen, dat in het geheele land zichtbaar is, is een oorzaak van spijt en verdriet voor vele predikanten en voor de weinigen die een werkzaam deel nemen aan dezen tak van het kerkelijk werk. Eenige gegevens die korten tijd geleden in eene courant verschenen zijn en die het procent van toename in verschillende godsdienstgenootschappen gedurende de 15 jaren van 1890 tot 1905, toonden, zijn als volgt: de Katholieken, 74 percent; de Episcopale Kerk, 52; de Luthersche, 49; de Methodisten, 40; de Congregationalen, 35; de Baptisten, 33. De Mormonen moeten gedurende hetzelfde tijdperk toegenomen hebben met de verbazende snelheid van 107 percent, en de reden die opgegeven wordt, is dat zij de beste scholen in het land hebben.” — *Des. News.*

DE SNELSTE GROEI. — De Christian Cynosure, die te Chicago wordt uitgegeven, vestigt de aandacht op eenige statistieke opgaven van het gouvernement der Vereenigde Staten, betreffende den aangroei van het ledental der verschillende godsdiensten in genoemd land. Hier zijn de woorden:

„De cijfers door de Kantoren van het Gouvernement der Vereenigde Staten gegeven, toonen dat de Mormonen zeer snel aangroeien. Het verslag van Carroll D. Wright, United States Commissioner, toont dat zij gedurende de laatste 16 jaren 138 percent in aantal zijn toegenomen. Dat wil zeggen, dat hun getal zich in 12 jaren verdubbeld heeft. Er waren 166,125 Mormonen in 1890. Er waren er 396,354 in 1906. Geen ander kerkgenootschap is in datzelfde tijdperk zoo snel toegenomen. Zij zijn nu de 8ste in rang van getalsterkte, onder de godsdiensten der Vereenigde Staten. — *Overgenomen.*

VERPLAATST.

Ouderling J. N. Lybbert is van de Rotterd. naar de Groninger Conferentie verplaatst, en zal over de Gemeente te Groningen presideeren.

Ouderling L. G. Hardy Jr. is van de Rotterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie verplaatst, en zal te Nijmegen de leiding hebben.

Ouderling A. W. Chamberlain verwisselt Nijmegen met Arnhem.

Ouderling S. D. Markham is van de Arnhemsche naar de Amsterdamsche Conferentie verplaatst, en zal te Utrecht presideeren.

Ouderling J. A. Hooper is van Amsterdam verplaatst naar Rotterdam.

ATTENTIE!

Wij hebben van dit nummer van de *Ster* een beperkt aantal exemplaren meer laten drukken. Daar zij snel afgenomen worden, verzoeken wij de Zendelingen en de broeders en zusters en vrienden, die er nog eenige wenschen te bekomen, om ze hun zonder uitstel te laten toezenden. De inhoud zal onze lezers overtuigen, dat het bij uitstek geschikt is om aan vrienden uit te reiken of aan familieleden te zenden.

I N H O U D :

Officiële Verklaring	Blz. 161	De Zending in den Vreemde	Blz. 181
Merkwaardige Getuigenissen	„ 175	Utah- en Kerknieuws	„ 182
President Chas. W. Penrose komt	„ 179	Verplaatst	„ 184
Ontslagen	„ 179	Attentie.	„ 184
In ons eigen Zendingsveld	„ 180		

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.